

ACC. N:R M. 15743 : 1.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ida Holtze, Nealmö
Härad: Järrestad Berättare: " " "
Socken: Limris Berättarens yrke: fru
Uppteckningsår: 1962 Född år 1882 i Brantvik, Limris sn.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lägner och folktro om mänen. s. 1.

LUF 118.

26/3-62

Skriv endast på denna sida.

L U F 118 Sägner och folktro om månen.

118

Liggande ny, vakande matrosar, stående ny, vilande matrosar är vad jag i min barndom ofta hörde om månen. Vidare ett man skulle niga för varje ny tre gånger och uttala tre önskingar. Dessa skulle slå in. Särskilt de, som riktades till nyårsnyet. Hade man vårtor på händerna, gne d. man över dessa med en rökt fläsksvål, gick ut med denna under bar himmel, hälsade nymånen och sade: När Du tilltar skall jag avta, verp på man grävde ner svålen under en gran, buske eller å annan plats, där man antog, att den av vårtan anfripne ej skulle komma att sätta sin fot. Det borde nämligen vara en annan än en själv, som utövade hokus-pokuset. Vårtorna försvann. Man talade ej under ceremonien. Har också hört att man själv kunde ta en fläsksvål och gnida vårtan med, gå ut och gräva ner d n en mänskenskvall och säga: Jag trodde jag hade en värta, men jag har ingen. Efter några dagar hade man heller ingen.

Utom Gubben i månen skall man kunna se en flicka med utslaget här i månbilden, eller två barn, som bär en vattenså emellan sej. Sägner om dessa bilder har jag hört, men glömt. Då jag till sommaren hoppas träffa värmlänningar och dalfolk skall jag fråga. I dessa landamären har jag nämligen hört mycket mer om månen, än härnere. Ett ordspråk jag ofta hörde på Österlen var detta: Morgon röd är sjömans nöd, aftonglöd hans bästa stöd, men detta har väl mera avseende på solen.

=====